

चतुरिका । स मे हस्तादन्तरा तरुलिकाद्वितीयया देव्या वसुमत्या अहमेवार्थपुत्रस्योपनेष्यामीति सब
लात्कारं गृहीतः ।

विदूषकः । दिष्ट्या त्वं मुक्ता ।

चतुरिका । यावद्देव्या विटपलग्नमुत्तरीयं तरुलिका मोचयति । तावन्मया निर्वाहित आत्मा ।

॥ पत्रं १० ॥

विदूषकः । आत्मानमिति भण । यदि भवानन्तःपुरकालकूटान्मुच्यते । ततो मां मेघप्रतिच्छन्दे
प्रासादे शब्दय ।

सानुमती । अन्यसंक्रान्तहृदयो ऽपि प्रथमसंभावनामपेक्षते । अतिशिथिलसौहृद इदानीमेषः ।

प्रतीहारी । जयतु जयतु देवः ।

प्रतीहारी । अथ किं । पत्रहस्तां मां दृष्ट्वा प्रतिनिवृत्ता ।

प्रतीहारी । देव । अमात्यो विज्ञापयति । अर्थज्ञातस्य गणानाबहुलतयैकमेव पौरकार्यमपेक्षितं । तद्
देवः पत्राङ्गं प्रत्यक्षीकरोत्विति ।

प्रतीहारी । देव । इदानीमेव साकेतकस्य श्रेष्ठिनो दुहिता

॥ पत्रं ११ ॥

निर्वृत्तपुंसवनास्य ज्ञाया श्रूयते ।

प्रतीहारी । यद्देव आज्ञापयति ।

प्रतीहारी । इयमस्मि ।

प्रतीहारी । एवं नाम घोषयितव्यं । काले प्रवृष्टमिवाभिनन्दितं देवस्य शासनं ।

प्रतीहारी । प्रतिहतममङ्गलं ।

सानुमती । असंशयं सखीमेव हृदये कृत्वा निन्दितो ऽनेनात्मा ।

॥ पत्रं १२ ॥

सानुमती । अपरिच्छिन्नेदानीं ते संततिर्भविष्यति ।

चतुरिका । अये । अनेन सार्थवाहवृत्तान्तेन विगुणोद्देशो भर्ता । एनमाश्रवासयितुं मेघप्रतिच्छन्दादार्य
माठव्यं गृहीत्वागच्छ ।

प्रतीहारी । सुष्ठु भणसि ।

चतुरिका । समाश्रवसितुं समाश्रवसितुं भर्ता ।

सानुमती । हा धिक् । हा धिक् । सति खलु दीपे व्यवधानदोषेणौषो ऽन्धकारदोषमनुभवति ।
अहमिदानीमेव निर्वृतं करोमि । अथवा । श्रुतं मया शकुन्तलां समाश्रवासयन्त्या महेन्द्रजनन्या मुखात् ।
यज्ञभागोत्सुका देवा एव तयानुष्ठास्यन्ति । यथाचिरेण धर्मपत्नीं भर्ताभिनन्दिष्यतीति । तन्न युक्तं कालं
प्रतिपालयितुं । यावदनेन वृत्तान्तेन प्रियसखीं समाश्रवासयामि ।

नेपथ्ये । अब्रह्मण्यमब्रह्मण्यं ।

॥ पत्रं १३ ॥

प्रतीहारी । परित्रायतां देवः संशयगतं वयस्यं ।

प्रतीहारी । अदृष्टद्वेषेण केनापि सन्नेनातिक्रम्य मेघप्रतिच्छन्दस्य प्रासादस्याग्रभूमिमारोपितः ।

नेपथ्ये । भो वयस्य । अविध अविध ।